

מראי מקומות - סוכה

נ:

ורק משום שהיא מדרבנן אינו דוחה. ומה שהוסיף רש"י דאינו אלא לחבב את המצוות, כ' הגרי"ז דבא רש"י לבאה דאין עיקר הקפידא משום שאינה מן התורה, דאפי' אם הי' מדיני הקרבן מדרבנן, הא גם האיסור שצריך לדחות הוא רק איסור דרבנן דשמא יתקן כלי שיר, וא"כ המצוה דרבנן יכולה לדחות האיסור דרבנן. ולזה פרש"י דכיון דאינה מן התורה, א"כ אי"ז מדיני הקרבן כלל, אלא רק מצוה בעלמא הוא כדי לחבב את המצוות, וא"כ אינו דוחה אפי' איסור דרבנן. אבל הרמב"ם יבאר הסוגיא כפשוטו, דאי"ז אלא שמחה יתירה, ואינה שייכת כלל לניסוך המים, וא"כ ודאי אינה דוחה שבת, ואפי' אם המצוה היא מדאורייתא, דרק קרבנות ודיניהם ומכשיריהם דוחין שבת.

ד. וילפי' מאבובא דמשה

הק' השפת אמת, למה נילף לקולא מאבובא דמשה, נילף לחומרא ממנורה, שלא הי' יכולה להיות מעץ. וכ' דאולי ס"ל דעדיף ללמוד חוץ מחוץ, ולא ממנורה שבהיכל. אלא שהעיר דלפי"ז, ודאי דכלי שרת של עץ פסולים בפנים, וברייתא סתמא תניא, והניח בצ"ע. עוד העיר, למה ילפי' ממנורה לפסול טפי משלחן וארון ומזבח שהיו של עץ, ותי' דאפשר דכיון שהיו מצופין בזהב, לא חשיבי של עץ.

א. חד תני שואבה וחד תני חשובה

כ' המהרצ"ח דמכאן ראי' דלא היו המשניות כתובים בזמן האמוראים, דאל"כ, לייתי ספר ולבדוק מה כתי' בי', אע"כ דעדיין לא היו נכתבים.

ב. מחלוקת בשיר של קרבן

פרש"י, בחליל המכה לפני המזבח בשעת ניסוך היין, ויש גורסים המים. וע' בערוך לנה, דכ' דכיון דהחליל לא הי' מכה לפני המזבח אלא ביי"ב ימים כמבואר ברש"י בערכין (י), ורוב ימים אלו היו בסוכות, א"כ שפיר נקט רש"י גם ניסוך המים, ואי"צ למחוק הגירסא. אולם ע' בתוס' בברכות (לה. ד"ה שאין), שכ' שאין דין שיר בניסוך המים, וא"כ לכאו' שפיר יש למחוק תיבת המים, וצ"ע.

ג. אבל שיר של שואבה דברי הכל

שמחה היא ואינה דוחה את השבת

פרש"י, ואינה מן התורה אלא לחבב את המצות, ולא דחי שבת. ודייק הגרי"ז (בסוף ספרו על סוכה) מדבריו, דאם הי' מצוה דאורייתא הי' דוחה שבת, ואזיל לשיטתו, דס"ל דהדין שמחה בשמחת בית השואבה הוא משום ניסוך המים, דהיינו דהמצוה הוא מדיני הקרבן, וא"כ, אם הי' מצות שמחה דאורייתא, א"כ הי' דוחה שבת כשאר חלקי הקרבן,